

Tomu pojetí nasvědčuje ostatně i dodatečná zpráva zem. četnického velitelství z 21. ledna 1924, jež výslovně zdůrazňuje, že st-l konal službu u četnictva jako *d o m o b r a n e c* a že do svazku četnictva přijat nebyl, ba ani přijat býti nemohl. Je-li však tomu tak, pak vykazuje st-l nepřetržitou službu domobraneckou, kterou nss již v cit. nál. Boh. 2428 adm. kvalifikoval jako službu pro daný případ započítatelnou ve smyslu § 1 zák. č. 252/1919, na čemž st-l svůj nárok založil a čemuž žal. úřad ostatně neodpíral. Ale pak nutno v souvislosti s tím, co v cit. nálezu vysloveno, seznati, že st-l vyhověl všem podmínkám cit. zák. a že jeho nárok jest odůvodněn. Odpírá-li mu nař. rozhodnutí v tomto směru, porušuje zákon a bylo je proto dle § 7 zák. o ss zrušiti.

č. 3660.

Obecní úředníci. — Velká Praha: Rovná se postavení školního lékaře obce pražské postavení def. městského lékaře obce žižkovské před sloučením Velké Prahy?

(Nález ze dne 26. května 1924 č. 9296).

Věc: MUDr. A. H. v P. (adv. Dr. Arn. Weinfurter z Prahy) proti zemskému správnímu výboru v Praze o převzetí do služeb sjednocené obce Pražské.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

Důvody: Dne 19. prosince 1913 jmenovalo měst. zastupitelstvo v Žižkově st-le definitivním čili doživotním městským školním lékařem v Ž. od 1. ledna 1914 a podotklo, že je povinován, kdyby časem místa měst. škol. lékařů byla zrušena, vykonávati službu lékaře městského. Dle dekretu ze 16. září 1921 jmenovalo totéž zastupitelstvo st-le lékařem městským v kategorii A úředníků městské obce Ž. se služebními požitky 2. platové stupnice IX. třídy hodn. a příslušnými přídávky a výpomocemi.

Výměrem z 2. září 1922 zpravilo presidium hl. města Prahy st-le, že užší správní komise toto jmenování neschválila a že jest přejet do služby obce pražské jako školní lékař s požitky a postupem pro školní lékaře u obce pražské platné.

K stížnosti, st-lem do tohoto rozhodnutí podané, zrušil Sbor hl. města Prahy pro vyřizování stížností předchozí usnesení užší správní komise z toho důvodu, že nebylo dle § 13, odst. 3 zák. č. 116/1920 schváleno ústřední správní komisí hl. města Prahy. Na to ústřední správní komise ve schůzi, konané dne 9. dubna 1923, schválila usnesení užší správní komise z 30. června 1922 o převzetí st-le toliko jako lékaře školního. O obou těchto aktech byl st-l zpraven jediným výměrem presidia hl. m. Prahy z 11. dubna 1923.

Odvolání z toho podanému žal. úřad nař. rozhodnutím nevyhověl.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvažoval nss takto: — — —

Věcně obrací se stížnost proti nař. rozhodnutí ve dvou směrech: jednak proti tomu, že vyslovilo, že st-l, byv jmenován měst. lékařem na Ž., nebyl dosazen na místo systemisované před platností zák. č. 166/1920,

jednak proti tomu, že nehledělo k výtce, napadající jeho převzetí do služeb sjednocené obce pražské toliko jako lékaře školního.

Výtku prvou nemohl nss uznati důvodnou. Ze správních spisů plyne, že r. 1913 byl st-l jmenován toliko definitivním lékařem školním; tvrdí-li stížnost, že místo měst. lékaře, jež st-li bylo propůjčeno teprve r. 1921, bylo systemisováno již r. 1913 tím, že v dekretu, jímž byl jmenován definitivním lékařem školním, bylo poznamenáno, že kdyby místo toto časem bylo zrušeno, bude povinen konati službu lékaře městského, nemá tvrzení to v skutkové podstatě opory.

Naproti tomu shledal nss výtku druhou důvodnou. Již v adm. řízení a také ve stížnosti vytýkal st-l, a jeho tvrzení v tom směru zůstalo nevyvráceným, že postavení školního lékaře hl. města Prahy jest po právní stránce podstatně nepříznivějším než ono, kterého st-l nabyt z dekretu obce Ž. z r. 1913. Je-li tomu tak, pak bylo do práv st-lových zaručených §em 3 zák. č. 116/1920 zasaženo, byl-li do služeb sjednocené obce pražské převzat toliko jako lékař školní.

Žal. úřad však v té příčině šetření nekonal, zejména nevyšetřil, zda postavení školního lékaře obce pražské se rovná postavení, jaké měl st-l jako definitivní školní lékař u obce Ž., skutková podstata sporného případu zůstala po této stránce kusou. Tento nedostatek znemožňuje nss-u spolehlivé posouzení jak důvodnosti vývodů stížnosti, tak i zákonitosti nař. rozhodnutí a nutno jej proto kvalifikovati jako podstatnou vadu řízení.

Zakládá-li se však nař. rozhodnutí na řízení podstatně vadném, jest postup dle § 6 zák. o ss plně odůvodněn a bude na žal. úřadě, aby, doplniv je v uvedeném směru, o nároku st-lově znovu rozhodl.

Č. 3661.

Státní úředníci: * Bývalí uherští soudní úředníci, kteří teprve podle § 6 zák. č. 270/1920 byli trvale ustanoveni a po účinnosti tohoto zákona vykonali služební přísahu, nemají právního nároku na propočítání doby služební.

(Nález ze dne 26. května 1924 č. 9298),

V ě c: Dr. G. R. v K. proti ministerstvu spravedlnosti (min. taj. Dr. Karel Vodstrčil) o započtení praxe advokátní a soudní dle zák. č. 222/20.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á .

D ů v o d y: Výměrem soudní tabule v K. z 10. května 1921 byla st-li dle zák. č. 222 a nař. č. 666 z r. 1920 propočítána služební doba ztrávená v soudcovské službě ke dni 31. prosince 1920 19 léty, 8 měsíci a 29 dny. Za základ propočtení položen den 2. října 1903, kdy st-l složil zkoušku advokátní. K době, kterou ztrávil st-l před složením této zkoušky jako kandidát advokacie od 18. června 1900 do 2. října 1903 dílem v soudní, dílem v advokátní praxi přihlédnuto nebylo.

Další žádost st-lova o propočtení i této doby byla nař. rozhodnutím zamítnuta jednak s poukazem na právní moc úvodem zmíněného výměru, jednak z důvodu § 5 nař. č. 666/1920, dle něhož služební doba se pro-